

88.

Πρός τήν Ἑνδοξον καί Σεβαστήν Γερουσίαν τῆς Πελοποννήσου

Ὡς ἐμπιστευθεῖς τό Μινιστέριον τοῦ Δικαίου ὀφείλω νά ἐνεργήσω καθ' ὅλην τήν ἐπικράτειαν τῆς Ἑλλάδος τήν Διάταξιν τῶν Δικαστηρίων καί τόν προεκδοθέντα Νόμον περί αὐτῶν· περικλείω οὖν ἀντίγραφον ὑπό ἀριθ. 13 τοῦ Νομικοῦ Κώδ., 6' Μαΐου, καθώς καί ἀντίγραφον Διατάξεως τῶν Δικαστηρίων ἀπό 7' Μαΐου, ὅπου θέλει παρατηρήσει ἡ σεβαστή σας ὁμήγυρις τό σκοπούμενον τῆς Διοικήσεως, καταγινομένης νά εἰσάξη τήν εὐταξίαν τῶν Κριτηρίων, καί δι' αὐτῆς νά οἰκοδομήσῃ τόν δεσπέσιον Ναόν τῆς Δικαιοσύνης εἰς τάς καρδίας τοῦ Λαοῦ τῆς Ἑλλάδος. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καθώς οἱ ἀπεσταλμένοι Ἀρμοσταί εἰς τάς Νήσους, οὕτω καί ἡ Πελοπόννησος θέλει φιλοτιμηθῇ νά διατάξῃ τά Δικαστήρια εἰς τάς Ἐπαρχίας της παρόμοια ἔν' ὧμεν καθ' ὅλα ἐν σῶμα, διοικούμενοι ἀπό Νόμους ὁμοίους, μήποτε φανῶμεν καταγέλαστοι, ἄλλα ἐκδίδοντες καί νομοθετοῦντες πρός ἄλλους καί ἕτερα πράττοντες ἐν Πελοποννήσῳ ἡμεῖς· συμπερικλείεται ἔτι καί ἀντίγραφον ἀπό 30 Ἀπριλ. Ὁργανισμῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν καί Κυκλάδων Νήσων πρός ιδέαν σας καί περαιτέραν σαφήνειαν τῆς εὐταξίας τῶν διορισθησομένων Κριτηρίων.

Τήν 5' Μαΐου, αὐκβ' ἐν Κερνέσῳ

Ὁ Μνίστρος τοῦ Δικαίου

Ἀνδρούσης Ἰωσήφ

Δι' ἑλλ.<εἰφ> Γ.<ενικου> Γραμματέως
Χρ. Μάλης¹¹⁵

Ἡ συσταθεῖσα κατ' Ἀπρίλιον 1822 δικαστική ἐπιτροπή ἀπέβλεπεν εἰς τήν ἐπίλυσιν κληρονομικῆς διαφορᾶς, ἐνῶ ἡ ἐπομένη δικαστική ἐπιτροπή συσταθεῖσα κατά Μάιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, εἰς ἐπίλυσιν διαφορᾶς ἐξ οἰκονομικῆς σχέσεως ιδιώτου καί τῆς μοναστικῆς κοινότητος τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου.

Ἐν ὧσιν τῆς γενικωτέρας ἀδυναμίας ἀμέσου συγκροτήσεως τακτικῶν δικαστηρίων, ἡ κατ' οἰκονομίαν σύστασις δικαστικῶν ἐπιτροπῶν κατέστη σύν τῷ χρόνῳ συχνότερα, ἰδίως ἀπό τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Θεοτόκη (1778-1865) ὡς Ὑπουργοῦ τοῦ Δικαίου (Αὐγустος 1824)¹¹⁶.

115. Γ. Τ. Βισβίτση, *Ἡ Πολιτική Δικαιοσύνη*, σελ. 226, ἔγγρ. 21. Ἀναφέρεται εἰς τήν λειτουργίαν τοπικῶν δικαστηρίων συγκροτουμένων ὑπό τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, διατηρηθείσης μετά τῶν ἐτέρων Γενικῶν κατά περιφερείας Ἀρχῶν μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1823. Ἀνάλογον ἔγγραφον ἀπηυδύνθη καί πρός τόν Ἀρειον Πάγον τῆς Ἀνατολικῆς Χέρσου Ἑλλάδος κατά τήν 10ην Μαΐου 1822. Βλ. *Αὐτόθι*, σελ. 227, ἔγγρ. 23.

116. *Αὐτόθι*, σελ. 111.

